

## Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica izgonirii lui Adam din rai

Glas de Păstor din cer Mă fac peste pământ, că a venit vremea vestită de Mine acum două mii de ani că se va auzi glasul Fiului lui Dumnezeu peste vii și peste morți, iar Eu, Domnul, vin și împlinesc, vin și păstoresc blând și smerit cu inima, precum sunt, ca să-i îndemn pe toți să fie și ei așa, numai să vrea ei să audă și să asculte de glasul Meu, de povața Mea, de cuvântul Meu, care vine din cer pe pământ spre viața oamenilor, căci oamenii nu mai sunt deprinși să iubească viața, și unii de la alții își hrănesc duhul deșertăciunii vieții și se țin departe de Dumnezeu cu viața lor. Eu însă vin Păstor pe pământ, cuvânt de păstor vin, și îl găsesc căzut pe om și dau să-l scol, dau să-l trezesc pe el la glasul Meu.

O, poporul Meu, Eu în mijlocul tău Îmi las cuvântul Meu cel din vremea aceasta, căci ți-am dat darul credinței, fiule. O, ce înseamnă omul căzut, tată? Vin să-l păstoresc pe om, și îl găsesc căzut. O, e căzut în necredință omul. Încă de acum două mii de ani am lăsat întrebare pentru vremea venirii Mele și am spus: *«Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ?»*. Dacă Eu n-aș pune în om credință, n-aș mai găsi în calea Mea credință pentru venirea Mea, și aș găsi numai cădere din credință și lepădare de credință aș găsi, iar lepădarea de credință este semnul cel de dinaintea venirii Mele, că este scris că nu va veni ziua Domnului până nu se va ivi în oameni acest duh rău, lepădarea de credință, în fel și chip lepădare, în fel și chip acest păcat, căci vai celui ce nu veghează ca să nu vină acest fur!

O, poporul Meu, am pus în sufletul tău credință, tată, iar tu trebuie s-o lucrezi și s-o păstrezi, căci cine nu ascultă așa, tăgăduiește cuvântul Meu, așa cum l-a tăgăduit Adam în rai de a călcat peste cuvântul Meu, și s-a supărat apoi pe Mine omul cel zidit de mâna Mea și și-a cules plată dureroasă, lacrimi și suspin. S-au smuls din Dumnezeu unul pe altul, Adam și femeia sa, căci n-au vegheat să nu calce ei peste cuvântul Meu. Mă fac Păstor peste viața omului și îl îndemn pe tot omul să vegheze ca să nu se smulgă unul pe altul din Dumnezeu, că iată, nu mai sunt pe pământ păstori cu milă și cu veghe peste turmă. Păcatul îl duce pe om spre necredință apoi și cade în necredință omul, și aceasta înseamnă om căzut, și puțini sunt cei ce nu cad între cei ce se biruiesc de păcat, iar diavolul nu se bucură când cade omul prin păcat, ci se bucură când cade în necredință apoi și în deznădejde și în nepăsare de Dumnezeu pentru viața lui.

Vin Păstor blând, vin pe pământ cuvânt ca să-l păstoresc pe om și să-l îndemn la pășune și să vadă că bun este Domnul. Trebuie să-ți spun, omule, că nu ești drept cu Mine, tată, căci viața ta este datoare Mie, fiindcă de la Mine o ai. O, nu te potrivești voilor tale, că ele nu sunt veșnice, dar te smulgi din Dumnezeu și te mai cad și în necredință dacă nu știi să te căiești de răul trezit în tine ca să Mă pedepsească el pe Mine înăuntrul tău. O, cine să te mai învețe pe tine de pe pământ, tată? Nu poate orb să călăuzească pe alt orb. Mi-e milă de tine, omule, Mi-e tare milă, tată, de tine! De mila ta cobor din cer. Nu Mă goni, nu spune că nu se poate să vorbească Dumnezeu cu tine! O, nu fii necredincios! Dacă nu crezi că Eu sunt, ce folosești gonind din calea ta strigarea Mea la tine? Te temi că nu mai poți face tot ce vrei dacă dai să Mă ascuți și să Mă ai de Păstor. O, nu poți fi fiul lui Dumnezeu dacă nu semeni cu Mine la ascultare și la faptă. Primește-Mă cu credință, căci cel ce crede în Mine este cel care Mă primește când bat ca să intru și ca să-i dau de la Mine, să-i dau ca să aibă!

O, poporul Meu, o, fiilor, fiilor, stau în mijlocul vostru cuvânt de Păstor, tată. Prețuiți-l și împliniți-l, așa cum Eu împlinesc cuvântul Tatălui Meu și Îl ascult pe El când Îmi dă de lucru, când Îmi dă lucrul Său să-l lucrez. Îndemnați-vă unul pe altul spre ascultare de cuvântul Meu, că iată ce mare har peste voi! Stau de vorbă cu voi ca să vă veghez viața și să vă îndemn să Mă ascultați. Vine ziua să vedeți tot ce vă strângeți prin ascultare, tată. Schimbați-vă din slavă în slavă

prin ascultare de Dumnezeu, fiilor. Cei ce știu Scripturile și viața din ele și nu împlinesc așa, aceia nu-și strâng ca să aibă când Eu voi veni. O mulțime de învățați, o mulțime de lume, mulțimi de oameni știu Scripturile și aud din ele, dar nu mișcă nici un pai pentru împlinirea lor peste ei și în ei și între ei, și se cred ei fiii lui Dumnezeu pe pământ. O, fiți cu mare veghe cum împliniți Scripturile și poruncile vieții și fericirile, fiilor, și dragostea, tată! Țineți din răspunderi la dragostea dintre voi, la frăția cea în numele Meu, așa cum Scripturile vă povățuiesc, căci unde nu este dragoste este ură, tată; unde nu este cuvânt dulce este cuvânt aspru și plin de trufie, fiilor; unde nu este sfințenie este păcat, tată, și unde nu este credință este cădere. O, învățați din Scripturi, ca să știți din ele cum a căzut omul din rai, și vegheați apoi cu Mine ceea ce el n-a vegheat! Totul este cu puțință celui cu credință, dar și cu ascultare de Dumnezeu, fiilor. Omorâți-vă firea și obiceiurile ei și dați loc vieții cuvântului Meu în voi mereu, mereu, căci dacă nu mereu, mereu împliniți așa, găsește duhul rău porțiță de intrare și vă aduce la asemănarea cu el de câte ori voi nu vegheați. O, sprijiniți-vă unul pe altul pentru calea sfințeniei, dar nu uitați că sfințenie nu e numai ceea ce ați da voi să înțelegeți că înseamnă ea în voi, căci ea trebuie împodobită apoi cu buna voastră purtare unul de la altul, purtare plină de umilință și de cuviință, tată, prin care să vă dați cinste unul altuia în chip neostenit, că altfel vă dați dispreț, iar disprețul poartă în el otrava îngâmfwării, tată. O, nu dați să fiți unul mai mare sau mai tare decât celălalt în cuvânt sau în vedere, ci în fapte plăcute Mie să petreceți, căci dacă nu sunteți Mie plăcuți toți în toată vremea, sunteți vinovați unul pentru altul, tată, și nu vă puteți scutura de vină înaintea Mea, căci o pâine gustoasă Mie trebuie să fiți toți, laolaltă toți și mereu, măi fiilor. Fiți înțelepți pentru vremea postului, căci postul de bucate nu este nimic dacă nu sunteți frumoși cu duhul și cu sufletul înaintea Mea și unul înaintea celuilalt. E greu să postească omul post plăcut Mie. Cei ce se sfințeau pentru Mine se căzneau mult pentru vremea postului și se fereau cel mai mult să nu tulbure și să nu se tulbure cu duhul și cu sufletul, cu vorba și cu fapta, căci dragostea se hrănește cu greu în om și de la om la om. Duhul deșertăciunii stă de obicei pe limba omului și nu-i place lui alt loc mai bun, și de acolo începe să-l golească pe om de bogăția lui cea sfântă, și unul de la altul se ia această slăbiciune intrată în firea omului când omul nu învață din Scripturi statura cea pentru viață, dar voi, vegheați, tată, vegheați cu iubire unul peste altul și dați-vă unul altuia ajutor pentru plăcerea Mea în voi și între voi în toată vremea, că ușor mai cade omul din cele frumoase ale Mele de peste el, măi fiilor, iar Eu vreau să stau cu voi în toată vremea, tată, și să am loc să stau, și să-Mi faceți loc să stau și să fiu cu voi.

Am spus prin cuvântul Meu din zilele acestea că vreau prin voi să împlinesc lucruri mari prin post și prin rugăciune, tată, prin poporul acestui cuvânt, fiilor. O, ajutați-Mă așa, măi fiilor, că Mă doare că nu mai am cu cine în afară de voi să Mă ajut pe pământ. Slujitorii de biserică, în loc să îndemne oamenii la post și la veghe cu post și cu rugăciune, ei dezleagă și tot dezleagă peste păcătoși mâncare de mâncat și coboară jos din calendar zilele de post și vremile postului, căci odată cu strămutarea de la locul lor a sărbătorilor sfinților, a căzut unul din cei patru stâlpi ai postului, post care în câte un an abia că mai rămâne din el trei, patru zile, și iată câtă stricăciune a adus peste biserică și peste oameni umblarea la cele ce nu trebuia să se clatine de la locul lor, și nu știu cum s-o dau să deschid inima și mintea celor ce stau mari peste oameni, să facă ei bine lui Dumnezeu și loruși apoi și să așeze la locul lor sărbătorile și datinile sfinte, ca să le plătesc Eu lor cu mântuire pentru ascultare și pentru credință și pentru primire când Eu bat ca să intru la ei și să le cer să asculte de la Dumnezeu.

Iată, fiilor, de ce v-am așezat Eu pe voi în viață călugărească, tată, și în mâncare la fel. Nu mai au oamenii zile de post, nu mai au nici preoții, nici călugării, nu mai au. De la cel mai mare până la cel mai mic iubesc carnea pentru mâncare și toate cele ieșite din carnea de animal, tată. Am avut nevoie de ajutor pentru împlinirea Scripturilor cele de apoi și v-am cerut vouă să Mă ascultați cu post și cu rugăciune, tată, căci rugăciunea fără post nu are putere.

Iată, poporul cuvântului Meu este credincios și M-a ascultat să nu mănânce carne și cele ieșite din carne. N-aveam cu cine să Mă ajut pentru împlinirea Scripturilor, pentru nimicirea lui antichrist și al satanei de orice fel și pentru toată biruința Mea, care va să fie curând, curând prin lucrare de biserică și nu altfel lucrare.

Acum, poporul Meu, să fii cuminte, tată, și să faci pentru Mine iubire mare, că e vreme de post și de rugăciune mai cu putere, dar ai grijă de purtarea cea dulce cu Mine și unul cu altul, tată, ca să nu aibă diavolul cu ce se înfrupta de la voi, ci numai Eu să am, Eu și sfinții Mei și îngerii Mei. Vorbirea și purtarea cea sfântă și dulce să vă îndulcească duhul și să vă crească în voi mărturisirea lui Dumnezeu, măi fiilor. Trebuie să zidim raiul pe pământ, tată. Trebuie să fim dulci și să facem miere, tată, lapte și miere să gătim pentru sfinți și pentru îngeri, ca să se împlinească Scripturile care mai sunt de împlinit și pe care să le cerem să vină și să se așeze pe pământ prin rugăciune, fiilor. O, aveți grijă de soare, măi fiilor, să strălucească de șapte ori mai mult între voi, așa cum este scris, și așa să fiți în vremea care începe acum pentru pregătirea sărbătorii învierii, tată.

Fiți binecuvântați, fiilor, rugându-Mă să vin și să aduc binecuvântare pe pământ și credință și iubire să așez în oameni! Pace vouă! Nu uitați să fiți frumoși în vremea cea cu post, căci unde scrie post înseamnă mult și înseamnă frumos, iubire și sfințenie înseamnă, cerul și pământul laolaltă în petrecere și în lucrare înseamnă. Așteaptă neamul omenesc și toată facerea așteaptă la voi, căci sunteți cei mai mici și cei mai înzestrați de Dumnezeu, că iată, sunt Păstor între voi și vă învăț împlinirea Mea.

Binecuvântate să vă fie pacea și cuvântul, iubirea și duhul frăției, fiilor! Să ia poporul de peste tot lucrarea cea cu folos a postului: nerăutatea, mila și iertarea, pacea și bunăvoința între frați, între Mine și poporul Meu, și vom merge așa, cu iubire, spre sărbătoarea învierii, fiilor. Amin, amin, amin.

*21 februarie/6 martie 2011*